

Proč přišel na farské seno.

Uprostřed Malé Hani býval prý v dávných dobách les. V jeho okolí nebyl žádný rybník. Což byl velký problém pro zděšnou šlechtu. Kapři solští bývali částou ozdobou vrchnostenských stolů v posléze období. Proto se rozhodli k vybudování vlastního rybníka, který by byl zdrojem tučných ryb. Měl se tedy vykácet les na hranicích panství pod světskými parcami u celskovičských Dolců. Dřeva měla být použita na stavbu lódníků a několika domků pro poddané.

Onen les se nacházel v mislech, kde se prý k tajným potokům scházeli čeští bratři. Proto býval v noci v okolí slyšet vášnivý zpěv a poše bylo vidět světlá rozchýzující se do různých světových stran. Kdo o tajných setkáních nevěděl, se domníval, že se raději vyhýbá. A protože vrchnost o této skutečnosti nic nevěděla, přikázala robotníkům z celého panství les vykácet.

Začátek práci komplikovala náhlá změna počasí. Vytrvalo pršelo. Cesty byly nezjízdné, pošlahy zapadaly do bahna a dělníci churavěli. Při kácení porostu byly však objeveny staré hroby. Práce musely být na čas zastaveny. Když po čase došlo k jejich obnovení, znovu pršelo a navíc se nenastli dělníci, kteří by byli ochotni hloubit rybník na místě starého a nyní námiho hřbitova. A proto plánovaný rybník nebyl zbudován. Protože však kapři byly pošaha, došlo nakonec k postavení rybníka nedaleko Trstávků.

Z bývalého lesa se stala louka, kterou vrchnost přidělila k užívání celskovičské fary. Záhada však zůstala.

Kdykoliv se sušilo na síto louce seno, nastaly dlouhodobější deště. Na faru se každoročně přiváželo seno i osada mokré a nedosušené. Zdejší hospodáři si v době senosů míslo pozdravu říkali: „Lošš ? Lošš ? Faršci se još chystajo!“.

Situace s počasím se změnila, až když byla louka pronajata domkářům.

Dagmar Gryžová - Ceskovice včera a dnes.

Janeša Tichavská, 3. třída ZŠ Ceskovice